

คำวินิจฉัยของ นายจิระ บุญพจนสุนทร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง ประธานรัฐสภายื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖

กรณีสืบเนื่องจาก พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ เสนอเรื่องให้ประธานวุฒิสภาเพื่อดำเนินถอดถอน นายกระมล ทองธรรมชาติ นายจุมพล ณ สงขลา นายพันธ์ จันทระพาน และนายศักดิ์ เตชะชาญ ออกจาก ตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ปรากฏรายละเอียดตามหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่ได้แต่งตั้งให้ นายณกฤษ เศรษฐถันท์ ยื่นคำคัดค้านการถอดถอนดังกล่าว ต่อประธานวุฒิสภา ตามหนังสือลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕ และประธานวุฒิสภาได้เสนอเรื่อง การขอให้ถอดถอนดังกล่าวต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อดำเนินการ ต่อไป

ต่อมาวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๕ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานรัฐสภา ผู้ร้อง ได้ยื่นคำร้อง ของนายสถิตย์ เล็งไธสง กับคณะ นายสามารถ แก้วมีชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ และ พลตรี ศรชัย มนตรีวัต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยกรณีนี้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ รวมถึงข้อดังนี้

๑. การที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๒๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ แล้ว เป็นเหตุให้บุคคลที่ไม่ยอมรับในคำวินิจฉัยนั้น เป็นผู้ริเริ่มและได้ไปแสดงตนต่อประธานวุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และดำเนินการรวบรวมรายชื่อประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่า ห้าหมื่นคนยื่นต่อประธานวุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕ เพื่อร้องขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอน ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่เป็นองค์คณะในการพิจารณาและมีคำวินิจฉัยออกจากตำแหน่งโดยกล่าวหาว่า ตุลาการทั้งสี่คนดังกล่าวกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม การดำเนินการของผู้ริเริ่มและ การเข้าชื่อร้องขอของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งดังกล่าวชอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือไม่

๒. กรณีตาม ๑. เมื่อประธานวุฒิสภาได้รับคำร้องขอและรายชื่อประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ที่เข้าชื่อร้องขอดังกล่าวแล้ว มิได้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติว่าประชาชนที่เข้าชื่อร้องขอเป็นผู้เสียสิทธิ เข้าชื่อร้องขอเพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา เป็นการกระทำที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่

๓. การที่ประชาชนจำนวนไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคนเข้าชื่อร้องขอเพื่อขอให้ดำเนินการถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คนดังกล่าวออกจากตำแหน่ง มีสาเหตุมาจากการที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า นายอนันต์ ศวัสตนานนท์ นายชัชชัย สุเมธโชติเมธา นายมะฮูเซน มะสุยี นายโกศล ศรีสังข์ นายจิรายุ จรัสเสถียร พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ นายสุเมธ อุพลเถียร นายประยุทธ์ มหากิจศิริ มีความผิดตามมาตรา ๒๕๕ ของรัฐธรรมนูญ และวินิจฉัยว่าพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ไม่มีความผิดตามมาตรา ๒๕๕ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นองค์กรที่เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย จึงถือได้ว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นคู่ความในคดี คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้นเมื่อมีการเข้าชื่อร้องขอให้ถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเช่นนี้ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะดำเนินการได้สวนตามคำร้องดังกล่าวได้หรือไม่

๔. การดำเนินการเพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐๓ อันมีสาเหตุมาจากการทำหน้าที่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในการพิจารณาวินิจฉัยคดีของศาลรัฐธรรมนูญเป็นการแทรกแซงการใช้อำนาจของศาลรัฐธรรมนูญอันเป็นการขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๕๕ มาตรา ๒๖๘ หรือไม่ และการดำเนินการขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คนดังกล่าวโดยไม่มีข้อเท็จจริงอย่างอื่นประกอบว่าร้ายวัยผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย เป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐๓ ถึงมาตรา ๓๐๗ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ให้องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภา เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย” ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญดังกล่าว การที่จะเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย ต้องเป็นกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ องค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องกับกรณีนี้ได้แก่วุฒิสภาและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งไม่ปรากฏว่าองค์กรทั้งสองดังกล่าวได้มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรแต่ประการใด แต่เป็นเรื่องที่นายสถิตย์ เล็งไธสง กับคณะ นายสามารถ แก้วมีชัย และพลตรี ศรีชัย มนต์วิวัฒน์ ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เสนอเรื่องให้ประธานรัฐสภายื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งคณะบุคคล

ทั้ง ๓ คณะไม่มีสถานะเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญเสนอผ่านประธานรัฐสภาขึ้นมา ทั้งข้อที่ขอให้
วินิจฉัยทั้งสี่ข้อดังกล่าวล้วนเป็นไปในลักษณะหาหรือปัญหาข้อกฎหมายมากกว่า จึงไม่เข้าเกณฑ์ที่จะรับไว้
พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖

อาศัยเหตุดังกล่าวมา มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

นายจรัส บุญพจนสุนทร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ